

N:o 83.

Ank. till Riksd. kansli den 13 maj 1889, kl. 6 e. m.

Memorial, angående statsregleringen för år 1890.

(R. A.)

Sedan icke allenast beloppen af de utaf Riksdagen beviljade anslag blifvit af Riksdagen bestämda, utan ock de summor blifvit fastställda, hvartill så väl statsverkets ordinarie inkomster som tull- och postmedlen, bevilningsafgifterna för särskilda förmåner och rättigheter, stämpelmedlen, bränvinstillverkningskatten och hvitbetssockertillverkningsafgiften för år 1890 skola beräknas, äfvensom beslut fattats huru stor del af riksbankens vinst bör till statsverket öfverlemnas, får utskottet, jemlikt 39 § riksdagsordningen, för Riksdagen framlägga resultatet af statsregleringen jemte den utskottet åliggande utredning af riksgäldskontorets behof.

Härvid har utskottet dock först att afgifva yttrande öfver vissa väckta, ännu oafgjorda förslag samt angående sättet för anvisande af vissa anslagsbelopp med mera, på sätt här nedan synes.

I propositionen angående statsverkets tillstånd och behof har Kongl. Maj:t föreslagit, att såsom tillgång vid förevarande statsreglering måtte beräknas och användas *olisponeradt öfverskott å 1886 års statsreglering och reservationer å anslag till torrläggning af vattensjuka marker* med 1,638,000 kronor.

Beträffande detta belopp, har statsrådet och chefen för finansdepartementet till det vid statsverkspropositionen fogade utdrag af protokollet öfver

finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i Statsrådet den 12 januari innevarande år, anført följande:

»Enligt hvad statskontoret redan i skrivelse den 28 augusti sistlidet år anmält, är af öfverskottet å 1886 års statsreglering ännu odisponerad ett belopp af 1,530,505 kronor 31 öre. Rörande förhållandet med denna återstod torde det tillåtas mig anföra följande.

Vid uppgörandet af statsregleringen för år 1889 förelåg från 1886 och föregående årens statsregleringar ett öfverskott af 4,718,191 kronor. Som emellertid till följd af den jemlikt nådigt bref den 13 juli 1887 medgifna nedsättning med tio procent i en del af 1886 års till statsverket ingående arrenden jemte den enligt nådigt bref den 11 påföljande november föreskrifna eftergift i de så kallade skilnadsarrendena, en mot dessa nedsättningar svarande afkortning å 1886 års arrendeafgifter måste komma att ega rum i 1887 års rikshufvudbok, undantogs från disposition vid statsregleringen för år 1889 af 1886 års öfverskott ett belopp af 250,207 kronor 32 öre, motsvarande afkortningarnes till 250,000 kronor beräknade men, för vinnande af jemn slutsumma å det till disposition föreslagna öfverskottet, till nyssnämnda siffra jemkade belopp.

Vidare får jag i minnet återkalla, hurusom dåvarande chefen för finansdepartementet, då han den 25 april 1887 vid uppgörande af statsregleringen för år 1888 yttrade sig angående 1886 års statsreglering, fäste uppmärksamheten derå, att hela öfverskottet för sistnämnda år icke kunde tagas i anspråk för en blifvande statsreglering. I nämnda öfverskott inginge nemligen den debiterade tillverkningskatten för bränvin, som, qvarliggande å nederlag, icke blifvit till disposition anmaldt och för hvilket skatten följaktligen icke i verkligheten infutit. Beloppet af tillverkad bränvin, som icke åtgått för inhemsk förbrukning, hade från år 1883, sedan hvilken tid icke någon nämnvärd utförsel egt rum, betydligt ökats, så att statsverkets fordran för ogulden tillverkningskatt vid slutet af år 1886 utgjorde ej mindre än 3,944,368 kronor 9 öre, som inginge bland statsverkets bokförda tillgångar. Att skatten för allt inom landet tillverkad bränvin genast efter tillverkningen debiterades såsom en statsverkets fordran, för hvilken valuta komme att inflyta endast i den mån, som bränvinet, enligt hvad med största delen naturligtvis ock inträffat, från nederlag uttoges för disposition inom landet, medförde emellertid den olägenhet, att, i händelse en del bränvin ej blefve förbrukadt inom landet utan komme att exporteras, skatten, hvilken upptagits i räkenskapen såsom en tillgång, affördes och således aldrig komme att inflyta i statens kassar; och då det vore att förvänta, att marknad utom landet måste sökas för den ständigt växande myckenhet bränvin, hvarmed tillverkningen öfverstege förbrukningen, måste staten hålla sig beredd på ett sådant

afdrag i sina beräknade tillgångar. Departementschefen antydde därför lämpligheten att vid disposition af öfverskotten för år 1886 tillse, det afkortning af den genom flerårig debitering uppkomna tillgången finge fördelas på mer än ett år och icke ensamt drabba 1887 års bokslut.

I skrifvelse den 21 april 1887 hade departementschefen erinrat statskontoret derom, att det dittills begagnade sättet för bokföring af bränvinstillverkningskatten i statens räkenskaper kunde af nyss antydda anledning blifva vilseledande vid beräkningen af statens tillgångar, samt fästa uppmärksamheten på vigten för framtiden af en förändrad anordning af bokföringen, så att ifrågakvarande skatt icke i räkenskaperna förekomme såsom en statsinkomst med större belopp, än hvarmed den verkligen inflöte.

Statskontoret, som enligt nådiga breffven den 8 februari och den 5 juli 1884 undfått bemyndiganden att i afseende å länens räkenskaper meddela erforderliga föreskrifter, uttalade i dess under den 6 december 1887 afgifna berättelse angående statsverkets inkomster och förvaltning, att öfvergången till det förändrade bokföringssättet borde ske redan i rikshufvudboken för år 1887, dervid det förut uppgifna beloppet af debiterad tillverkningskatt för bränvin å nederlag, 3,944,368 kronor 9 öre, borde afkortas å nämnda års inkomst af bränvinstillverkningskatten. I afseende å detta belopp erinrade statskontoret, att nämnda fordran för bränvinstillverkningskatt uppkommit med 2,664,070 kronor 10 öre redan före år 1886 och således ingått i de under 1888 och föregående årens riksstater disponerade öfverskott å 1885 och föregående årens statsregleringar och med återstoden, 1,280,297 kronor 99 öre, under år 1886.

Detta sistnämnda belopp inginge således, enligt hvad departementschefen vid föredragning den 12 januari 1888 af statsregleringen för år 1889 erinrade, i den beräknade behållningen å 1886 och föregående årens statsreglering, och borde alltså denna behållning ej för en blifvande statsreglering disponeras till större belopp, än som efter afdrag af den under år 1886 debiterade men vid årets slut oguldna bränvinstillverkningskatten, 1,280,297 kronor 99 öre, återstode.

I fråga om statskontorets uttalade afsigt att i 1887 års rikshufvudbok å nämnda års inkomst af bränvinstillverkningskatt afkorta det belopp, hvartill statsverkets före år 1887 uppkomna fordran för ogulden tillverkningskatt uppginge, eller 3,944,368 kronor 9 öre, anförde vid nyssberörda tillfälle departementschefen, att, då, enligt den af departementschefen förut lemnade redogörelse för det sannolika resultatet af samma års statsreglering, inkomster och utgifter ansåges komma att ungefärligen uppväga hvarandra, den nämnda afkortningen, om den utan vidare verkställdes i 1887 års räkenskaper, således skulle komma att deruti tillskapa en brist till ungefär motsvarande belopp,

ehuru afkortningen föranledts af förhållanden, som rörde en föregående tid. Till förekommande af ett sådant vilseledande bokslut ansåg departementschefen någon särskild åtgärd böra vidtagas. Hvad anginge den del af omförmälda fordran, hvilken uppkommit under år 1886, hade departementschefen, såsom nyss blifvit nämnt, redan vid beräkningen af samma års öfverskott frånräknat beloppet deraf med 1,280,297 kronor 99 öre, som således vore att påräkna för det nu ifrågavarande ändamålet. Beträffande det återstående beloppet, 2,664,070 kronor 10 öre, hade statskontoret anmärkt, att det-samma, som uppkommit före år 1886, ingått i de enligt 1888 och föregående årens riksstater disponerade öfverskott å 1885 och föregående årens statsregleringar. Å riksstaterna för åren 1884—1888 vore emellertid till förstärkande af statsverkets kassaförlagsfond anvisade 3,165,264 kronor, i hvilket belopp förenämnda 2,664,070 kronor 10 öre skäligen kunde anses hafva ingått. Med afseende härå och på i öfrigt anförda skäl ansåg departementschefen, att till betäckande af den brist i 1887 års inkomst af bränvinstillverkningskatt, som genom afkortning derå af sistnämnda summa föranleddes, ett motsvarande belopp borde omföras från kassaförlagsfonden.

I öfverensstämmelse med de af chefen för finansdepartementet sålunda uttalade åsigtter föreslog Eders Kongl. Maj:t i den till 1888 års Riksdag aflåtna nådiga proposition angående statsverkets tillstånd och behof Riksdagen att medgifva, att till ersättning af den afkortning å statsverkets inkomst af bränvinstillverkningskatt för år 1887, som uppkomme genom uteslutande af redan bokförd fordran från föregående år för ogulden dylik skatt, finge omföras:

från behållningen från år 1886	kronor 1,280,297: 99.
motsvarande det belopp, hvartill sådana fordringar under nämnda år tillkommit,	
och från statsverkets kassaförlagsfond	» 2,664,070: 10,
eller det belopp, hvartill de före år 1886 tillkomna fordringarne af ifrågavarande slag uppginge.	

Tillsammans kronor 3,944,368: 09.

Detta Eders Kongl. Maj:ts förslag vann emellertid icke Riksdagens godkännande.

Under erinran att, sedan samma förslag för Riksdagen framlagts, Riksdagen beslutat *dels* att höja bränvinstillverkningskatten från 40 öre till 50 öre för hvarje liter bränvin af normalstyrka *dels ock* att dittills gällande skatt af 40 öre litern finge erläggas ej mindre för det bränvin, som vid den tid, då den förhöjda afgiften trädde i kraft, redan vore disponerad, än äfven, så vida betalning erlades före den 1 oktober 1888, för det bränvin,

som vid den tid, då den förhöjda tillverkningsafgiften trädde i kraft, obeskattadt kvarläge å brännerinederlag eller allmänt bränvinsnederlag, anförde nemligen Riksdagen i underdånig skrifvelse den 15 maj 1888, att af anförda förhållande antagligen måste blifva en följd, att egare af bränvin, som vid tiden för Riksdagens berörda beslut obeskattadt kvarlegat å nederlag, för att undvika att erlægga skatt efter den högre skattesatsen, före den 1 oktober nästlidet år komme att uttaga bränvinet och för detsamma skatta, eller, med andra ord, att statsverkets ifrågavarande fordran för ogulden tillverkningskatt, mot hvad förut skäligen kunnat antagas, komme att åtminstone till största delen inflyta.

Vid sådant förhållande ansåg Riksdagen det visserligen kunna sättas i fråga att öka det belopp af öfverskott å statsregleringarne för 1886 och föregående år, som Eders Kongl. Maj:ts föreslagit Riksdagen att vid statsregleringen för år 1889 använda, med de 1,280,297 kronor 99 öre, som vid samma öfverskotts beräkning afdragits, men, då nödig varsamhet ansågs påkalla bifall till Eders Kongl. Maj:ts berörda förslag, och enär, om beloppet lemnades utan afseende vid då förestående statsreglering, detta ej medförde annan verkan, än att detsamma komme att stå till en blifvande Riksdags disposition, hvilket syntes så mycket lämpligare, som öfverskott å 1887 års statsreglering antagligen ej blefve att tillgå, hade Riksdagen ej ansett sig böra afvika från Eders Kongl. Maj:ts förslag beträffande ifrågavarande öfverskotts beräkning och användande.

Hvad åter anginge Eders Kongl. Maj:ts förslag om ersättande af den afkortning å statsverkets inkomst af bränvinstillverkningskatt för år 1887, som uppkomme genom uteslutande af redan bokförd fordran från föregående år för ogulden dylik skatt, hade Riksdagen funnit sitt omförmälda beslut angående bränvinstillverkningskatten otvifvelaktigt medföra den verkan, att någon åtgärd i berörda syfte ej dåmera kunde anses erforderlig; och anmälde på grund häraf Riksdagen, att Eders Kongl. Maj:ts förslag om ersättande af afkortning å statsverkets inkomst af bränvinstillverkningskatt för år 1887 medelst omföring från behållningen för år 1886 af 1,280,297 kronor 99 öre och från statsverkets kassaförslagsfond af 2,664,070 kronor 10 öre ej föranledt till någon Riksdagens åtgärd.

Då Riksdagen sålunda väl bifallit Eders Kongl. Maj:ts förslag derom, att från disposition vid statsregleringen för år 1889 måtte af 1886 års öfverskott undantagas ett belopp af 1,280,297 kronor 99 öre, motsvarande det belopp, hvartill fordringar för ogulden bränvinstillverkningskatt under år 1886 tillkommit, men deremot icke godkänt Eders Kongl. Maj:ts tillika framställda förslag att använda nämnda belopp till ersättande af den afkortning å statsverkets inkomst af bränvinstillverkningskatt för år 1887, som upp-

komme genom uteslutande af statsverkets redan bokförda fordran till motsvarande belopp för ogulden dylik skatt, framgår häraf, att, på sätt ock Riksdagen i dess nyssberörda underdåniga skrivelse erinrat, ifrågavarande belopp fortfarande är odisponerad och kan användas vid statsregleringen för år 1890.

Om till ifrågavarande odisponerade belopp.....	kronor 1,280,297: 99
lägges det belopp af 1886 års öfverskott, hvilket, enligt hvad jag förut anfört, såsom motsvarande beräknad afkortning å 1886 års arrendeafgifter, lemnats odisponerad vid statsregleringen för år 1889, eller	» 250,207: 32
förefinnes alltså till disposition vid statsregleringen för år 1890 ett odisponerad öfverskott å statsregleringen för år 1886 till sammanlagdt belopp af	kronor 1,530,505: 31.

I statskontorets berättelse af den 6 sistlidne december omförmäles vidare, att utaf de för åren 1885, 1886 och 1887 med 100,000 kronor för hvarterdera året anvisade anslag till understödjande medelst anslag utan återbetalningsskyldighet af torrläggning utaf sådana vattensjuka marker, som, utan att kunna med fördel odlas, sprida frostsador öfver omgifvande nejd, är odisponerad ett belopp af kronor 108,165: — som kan för 1890 års statsreglering disponeras.

Läggdes härtill nyssnämnda odisponerade öfverskott å statsregleringen för år 1886	» 1,530,505: 31
uppkommer ett belopp af	kronor 1,638,670: 31,

hvilket jag hemställer måtte få under benämning *odisponerad öfverskott å statsregleringen för år 1886 samt reservationer å anslag till torrläggning af vattensjuka marker* i jennadt tusental upptagas bland tillgångarne för 1890 års statsreglering med 1,638,000 kronor.»

Utskottet, som i sitt utlåtande n:o 51, angående beräkningen af statsverkets ordinarie inkomster, anmält sig framdeles komma att meddela yttrande öfver hvad Kongl. Maj:t i ofvan berörda hänseende föreslagit, har intet att erinra mot ifrågavarande förslag, utan hemställer,

I:o

att såsom tillgång vid statsregleringen för år 1890 må beräknas och användas odisponerad öfverskott å 1886 års statsreglering och reservationer å anslag till torrläggning af vattensjuka marker med 1,638,000 kronor.

Kongl. Maj:t har vidare föreslagit, att af *öfverskottet å 1888 års statsreglering* 3,944,000 kronor måtte tagas i anspråk för statsregleringen för år 1890; och har utskottet i sitt ofvan omförmälda utlåtande n:o 51 anmält, att utskottet jemväl om detta förslag framdeles komme att meddela yttrande.

Statsrådet och chefen för finansdepartementet har till statsrådsprotokollet den 12 sistlidne januari till stöd för ifrågavarande förslag yttrat:

» Beträffande statsregleringen för år 1888 hafva, så vidt hittills kan vara känt eller beräkneligt, följande öfverskott och brister uppstått:

Jernvägstrafikmedel, för år 1888 beräknade till 6,000,000 kronor, hafva influtit med 6,800,000 kronor och således öfverstigit beräkningen med kronor 800,000: —

Skogsmedel, hvilka för år 1888 beräknats till 1,600,000 kronor, hafva lemnat en inkomst af 2,067,115 kronor 19 öre, hvadan öfverskottet i jemnt tal belöpt sig till » 467,000: —

Tullmedlen, beräknade till 29,000,000 kronor, hafva utgjort 37,718,638 kronor 67 öre och således lemnat ett öfverskott i jemnt tal af » 8,718,000: —

Bevillningsafgifter för särskilda förmåner och rättigheter äro beräknade till 300,000 kronor och kunna antagas för år 1888 lemna ett öfverskott af » 17,000: —

Stämpelmedel, i 1888 års riksstat beräknade till 3,400,000 kronor, kunna, med ledning af förhållandena under föregående år, för år 1888 antagas uppgå till åtminstone 3,600,000 kronor, hvadan ett öfverskott torde vara att påräkna till belopp af » 200,000: —

Bränvinstillverkningsskatt, i rikstaten upptagen till 13,000,000 kronor, har influtit med 14,377,014 kronor 4 öre. Efter afdrag af medgifven restitution för bränvin, som göres till förtäring obrukbart för att användas för tekniskt eller vetenskapligt ändamål, och hvilken restitution kan antagas uppgå till omkring 277,000 kronor, skulle alltså uppstå ett öfverskott i jemnt tal af » 1,100,000: —

Hvitbetssockertillverkningsafgift har influtit med öfver 544,000 kronor. I rikstaten för år 1888 beräknad till endast 200,000 kronor, har denna statsinkomst således lemnat ett öfverskott af i rundt tal » 344,000: —

Transport kronor 11,646,000: —

Transport kronor 11,646,000: —

Bevillning af fast egenom samt af inkomst är beräknad för år 1888 till 3,500,000 kronor. Med ledning af förhållandena under åren 1885—1887 torde denna bevillning kunna antagas för år 1888 lemna en inkomst af omkring 3,700,000 kronor, hvadan äfven å denna titel är att påräkna ett öfverskott af

» 200,000: —

och, då i öfrigt de å en del inkomstitlar uppkommande öfverskott kunna antagas ungefärligen motsvara de brister, som å andra inkomstitlar tilläfvintyrs uppstå, torde alltså *öfverskott af inkomster* kunna beräknas till

kronor 11,846,000: —

Vidkommande bristerna å förslagsanslagen, så torde desamma, utöfver de på en del anslag möjligen uppkommande öfverskott, kunna beräknas till

» 2,500,000: —

och efter detta afdrag kan alltså *öfverskottet å 1888 års statsreglering* beräknas till

kronor 9,346,000: —

Alltsedan den statsreglering, som förelades 1881 års Riksdag, har vid uppgörande af statsregleringen för det budgetår, som följt näst efter hvarje riksdags sammanträde, det förfarande iakttagits, att befintligt öfverskott å statsregleringen för det år, som närmast föregått riksdagens sammanträde, icke tagits i beräkning. Grunden för detta förfarande har varit att söka dels deruti, att de beräkningar, hvilka ligga till grund för kalkylen öfver de senaste årets öfverskott, ej ansetts ega den tillförlitlighet, som för sådant fall är af nöden, dels ock deruti, att tillvaron af ett odisponeradt öfverskott ansetts egnad att bereda större trygghet med afseende på resultatet af det löpande årets reglering.

Jag underkänner icke betydelsen af dessa skäl, om än vigten af det förstnämnda af dem i senare tider föringats genom lättheten att på telegrafisk väg erhålla så pass noggranna underrättelser rörande de belopp, hvarmed statens viktigaste inkomstitlar under sista delen af det förflutna året influtit, att en i det närmaste tillförlitlig kalkyl öfver statsregleringens resultat under detta år lätt nog låter sig uppgöra; men jag anser likväl af mig redan antydda särskilda förhållanden påkalla, att nyss angifna regel icke vid uppgörandet af statsregleringen för år 1890 i hela sin vidd bör komma till tillämpning. Jag har redan omförmält, att af bristen å 1887 års statsreglering, 4,753,692 kronor 53 öre, största delen eller 3,944,368 kronor 9 öre uppkommit derigenom, att i 1887 års rikshufvudbok afkortats kronans

under 1886 och föregående år uppkomna fordran för ogulden bränvinstillverkningskatt. Då nämnda afkortning berott af förhållanden, som uppkommit redan före år 1887, har Eders Kongl. Maj:t redan tillförene såsom sin åsigt uttalat, att ersättning borde beredas för den verkställda afkortningen å statsverkets inkomst af bränvinstillverkningskatt för nämnda år, och af Riksdagens uttalanden i ämnet torde framgå, att denna åsigt äfven delats af Riksdagen. I fråga om sättet för beredande af denna ersättning hafva olika meningar förekommit, i det, såsom jag redan erinrat, Eders Kongl. Maj:t förelagt 1888 års Riksdag förslag om afkortningens ersättande medelst omföring, dels från 1886 års öfverskott af 1,280,297 kronor 99 öre, motsvarande det fordringsbelopp, som under år 1886 uppkommit, och dels från statsverkets kassaförelagsfond af 2,664,070 kronor 10 öre eller det belopp, hvartill de före år 1886 uppkomna fordringarne uppgått, hvaremot Riksdagen, som antagit statsverkets ifrågavarande fordran för ogulden bränvinstillverkningskatt komma att till följd af den utaf Riksdagen beslutade förhöjning i tillverkningskatten åtminstone till största delen inflyta, vid sådant förhållande funnit någon åtgärd i syfte att ersätta merberörda afkortning ej vara erforderlig. Detta Riksdagens uttalande måste anses innebära, att Riksdagen ansett ersättning för den afkortade bränvinstillverkningskatten böra beredas af det belopp, hvarmed skatten till följd af den förändrade lagstiftningen verkligen komme att inflyta. Att den af Riksdagen i detta afseende påräknade verkan af den förhöjda tillverkningskatten ej heller utblifvit, torde inhemtas deraf, att, medan den 2 januari 1888 å nederlag qvarlåg obeskattadt bränvin till belopp af 11,162,447,8 liter, kvantiteten obeskattadt nederlagsbränvin den 1 oktober samma år nedgått till 2,935,152,6 liter, beroende denna nedgång derpå, att egarne af bränvinet, till undvikande af den med sistnämnda dag inträdande skatteförhöjningen för nederlagsbränvin, dessförinnan uttagit detsamma till disposition. Visserligen kan berörda skatteinbetalning icke anses hafva tillfört staten en med skattens belopp ökad inkomst, då densamma naturligen måste föranleda dertill, att under den följande tiden en väsentligen minskad myckenhet bränvin kommit att anmälas till beskattning, ett förhållande, som ock framgår deraf, att tillverkningskatten, som år 1887 inbragte 12,698,136 kronor, år 1888, oaktadt skatteförhöjningen och den deraf framkallade beskattningen af å nederlag liggande bränvin, icke uppgått till högre belopp än 14,377,014 kronor 4 öre. Nu anförda förhållanden kunna emellertid icke förringa rättigheten af det faktum, att den i 1887 års räkenskaper afkortade skatten verkligen under år 1888 influtit; och någon betänklighet mot den i sig sjelf naturliga och af Riksdagen, enligt hvad jag nyss anført, äfven förutsatta åtgärden att till ersättande af den genom skattens afkortning uppkomna brist använda det belopp,

hvarmed skatten sedermera influtit, kan så mycket mindre förefinnas, som 1888 års statsreglering med full visshet kommer att, utöfver det belopp, som för nyssnämnda ändamål disponeras, lemna ett betydligt öfverskott, att användas vid uppgörande af statsregleringen för år 1891.

Jag hemställer alltså, att af öfverskottet å 1888 års statsreglering ett belopp, motsvarande statsverkets i 1887 års rikshufvudbok afkortade fordran för ogulden bränvinstillverkningskatt, 3,944,368 kronor 9 öre, måtte, i jernadt tusental upptaget till 3,944,000 kronor, få tagas i beräkning för 1890 års statsreglering.»

Såsom af departementschefens yttrande framgår, utgör det ifrågasatta användandet redan för 1890 års statsreglering af en del utaf öfverskottet för nästlidna år en undantagsåtgärd, som dels torde vara af 1888 års Riksdag vid dess af departementschefen åberopade beslut förutsatt, dels synes erhålla sitt fulla berättigande deraf, att den sålunda beräknade tillgången utgöres af en i 1887 års rikshufvudbok afkortad men sedermera under år 1888 influten fordran för skatt å bränvin och tjenar till betäckande af en brist, som genom berörda afkortning uppkommit och, på sätt här nedan visas, vid statsregleringen för år 1890 måste godtgöras. Uppförandet i 1890 års stat af det år 1888 influtna skattebeloppet såsom tillgång och den genom afkortningen uppkomna bristen såsom utgift innefattar i sjelfva verket endast en slutlig reglering af ifrågavarande förhållande.

Utskottet hemställer,

2:o.

att 3,944,000 kronor af öfverskottet å 1888 års statsreglering må beräknas och användas såsom tillgång vid statsregleringen för år 1890.

Brist i 1887 års statsreglering har uppkommit ej blott genom den vid nästföregående punkt omförmälda afkortning af fordran för skatt å bränvin, 3,944,368 kronor 9 öre, utan jenväl af andra orsaker och uppgår i sin helhet till 4,753,692 kronor 53 öre, som Kongl. Maj:t föreslagit skola med jernadt belopp af 4,754,000 kronor i 1890 års stat uppföras till betäckande.

Statsrådet och chefen för finansdepartementet har härom till statsrådsprotokollet anfört följande:

»I fråga om resultatet af 1887 års statsreglering har statskontoret redan i underdånig skrifvelse den 28 augusti 1888 varit i tillfälle anmäla, att å statsverkets inkomster samt ordinarie och extra förslagsanslag uppstått en nettobrist af

kronor 5,003,803: 01

Transport kronor 5,003,803: 01

Transport 5,003,803: 01

hvarifrån dock borde afräknas:

öferskott från myntverket för år 1887, enligt nådiga brevet den 5 maj 1882	kronor 21,000:—	
af postverkets reserverade medel	» 176,444: 55	
odisponerade behållningar å en del extra statsanslag, enligt särskilda nådiga bref	» 52,663: 35	
dito å dito till följd af anslagens upp- tagande i riksstaten tilljemntkrontal	» 2: 58	250,110: 48

så att bristen i sin helhet endast uppginge till kronor 4,753,692: 53.

Förenämnda belopp af postverkets reserverade medel utgör, enligt hvad statskontoret i dess omförmälda underdåniga skrifvelse tillkännagifvit, öferskott utöfver de såsom tillgång för 1888 och 1889 årens statsregleringar i samma års riksstater anvisade dylika medel, hvilket öferskott uppkommit derigenom, att, sedan generalpoststyrelsen jemlikt nådiga brevet den 4 juni 1886 i statskontoret lyftat hvad som erfordrades till fyllande af styrelsens kassaförlag till 1,000,000 kronor, vid öfverlemnande till statskontoret under år 1887 af 1886 års öferskottsmedel användts en del af detta kassaförlag, hvilket vid 1887 års utgång uppgick till 870,056 kronor 88 öre, deruti inbegripet det under samma år uppkomna och kassaförlaget tillagda öferskott å postmedlen, 46,501 kronor 43 öre.

Statskontoret har vidare erinrat, att bristen i 1887 års statsreglering till hufvudsakligaste delen uppkommit genom de i samma års rikshufvudbok verkställda afkortningarne dels af statsverkets fordran för skatt å bränvin, som vid 1886 års slut var qvarliggande å nederlag, och dels af den jemlikt nådiga brevet den 13 juli 1887 medgifna nedsättning med tio procent i en del af 1886 års till statsverket ingående arrenden jemte den enligt nådiga brevet den 11 derpåföljde november föreskrifna eftergift i de så kallade skilnadsarrendena. Förstnämnda afkortning, som måste vidtagas vid öfvergången från och med år 1887 till den af mig förut omförmälda förändrade bokföring af bränvinstillverkningskatten, uppgår, såsom jag jemväl förut haft tillfälle meddela, till ett belopp af 3,944,368 kronor 9 öre. Afkortningen å arrende-medlen, i statskontorets berättelse af den 6 december 1887 beräknad i jemnadt tal till 250,000 kronor och i den nådiga propositionen angående statsverkets tillstånd och behof den 14 januari 1888 af förut anfördt skäl upptagen till 250,207 kronor 32 öre, har enligt räkenskaperna belöpt sig till 265,043 kronor 18 öre.

Om från förutnämnda nettobrist kronor 4,753,692: 53
 afdrages sammanlagda beloppet af nyssberörda afkort-
 ningar, eller » 4,209,411: 27
 visar sig, att den i öfrigt å 1887 års statsreglering upp-
 komna bristen uppgår till kronor 544,281: 26.

Till betäckande af hela den i 1887 års räkenskaper bokförda brist, utgörande, enligt hvad nyss blifvit sagdt, 4,753,692 kronor 53 öre, måste emellertid tillgång vid statsregleringen för år 1890 beredas, dervid bristsumman till erhållande af jemnt tusental i riksstaten torde få upptagas till 4,754,000 kronor.»

Mot Kongl. Maj:ts förevarande förslag har utskottet intet att erinra, utan hemställer,

3:o

att till betäckande af brist i 1887 års statsreglering 4,754,000 kronor må i riksstaten för år 1890 bland utgifterna uppföras.

Då Riksdagen sistlidna år beslöt att för inrymmande af riksdagen, riksgäldskontoret och justitieombudsmansexpeditionen samt af riksbanken låta uppföra tvenne skilda byggnader å vestra delen af Helgeandsholmen, fattades i sammanhang härmed det beslut, att för detta ändamål skulle bildas en *byggnadsfond för riksdags- och riksbankshus*, till hvilken skulle ingå, bland annat, under sju års tid årligen ett anslag af 250,000 kronor.

Utskottet får i följd häraf, och i enlighet med hvad Kongl. Maj:t i statsverkspropositionen föreslagit, hemställa,

4:o

att i riksstaten för år 1890 må uppföras ett belopp af 250,000 kronor, att till byggnadsfonden för riksdags- och riksbankshus afsättas.

Kongl. Maj:t har i statsverkspropositionen föreslagit *afsättning till inlösen af skattefrälseräntor m. m.* med 100,000 kronor.

Statsrådet och chefen för finansdepartementet har vid ärendets föredragning i detta ämne yttrat:

»Till inlösen af skattefrälseräntor, kronotionde, som innehafves under

enskild eganderätt, samt arbets- och hofveriskyldighet till skattesåld krono-egendom äro anvisade, i 1887 års riksstat 800,000 kronor, i 1888 års riksstat 1,000,000 kronor och i riksstaten för innevarande år 1,000,000 kronor, således för ändamålet sammanlagdt 2,800,000 kronor. Enligt uppgift från kammarkollegium har efter utgången af nästlidet år, då jemlikt nådiga kungörelsen den 13 juli 1887 tiden utgick för anmälan om inlösen af skattefrälseräntor, granskning egt rum af inkomna anbud om inlösen af räntor m. m., hvilkas slutsumma dervid exakt uträknats till 2,970,552 kronor, och utgör ungefärliga lösesumman för räntor, om hvilkas inlösen anbud blifvit gjorda men ej ännu pröfvats, 64,217 kronor 50 öre. Då bland de anmälda räntorna, hvilkas sammanlagda kapitalbelopp sålunda beräknats till 3,034,769 kronor 50 öre, flera torde vara af beskaffenhet att icke böra till statsverket inlösas, är antagligt, att det belopp, som utöfver förut anvisade 2,800,000 kronor skulle för ändamålet erfordras, icke torde komma att synnerligen mycket öfverstiga 100,000 kronor; och hemställer jag i enlighet härmed, att af öfverskotten å 1890 års statsreglering må till inlösen af skattefrälseräntor m. m. afsättas 100,000 kronor.»

Genom den sålunda föreslagna afsättningen synes ifrågavarande ändamål alltså vara, om icke helt och hållet, så åtminstone i det allra närmaste tillgodosedt; och får utskottet, i enlighet med hvad Kongl. Maj:t föreslagit, hemställa,

5:o

att Riksdagen må å riksstaten för år 1890 till inlösen af skattefrälseräntor m. m. afsätta 100,000 kronor.

Med bifall till utskottets hemställan i punkten 33:o) mom. b) af dess utlåtande n:o 7, har Riksdagen till *anskaffande af ny rörlig materiel vid statens redan trafikerade jernvägar* beviljat 1,000,000 kronor; och har utskottet i nämnda utlåtande anmält, att utskottet framdeles komme att afgifva förslag om sättet för anskaffande af detta belopp.

Kongl. Maj:t har i berörda hänseende i statsverkspropositionen föreslagit, att hälften af anslaget, eller 500,000 kronor, måtte anvisas att utgå å riksstaten utom hufvudtitlarne, och återstoden bestridas af upplånta medel samt i följd deraf anvisas att utgå från riksgäldskontoret.

År 1882 anvisade Riksdagen visserligen upplånta medel till anskaffande af ny rörlig materiel vid statens jernvägar, men allt sedan dess har ifrågavarande behof kunnat utan upplåning tillgodoses; och då å stats-

regleringen för nästa år tillgång kan beredas till hela det nu beviljade anslagets bestridande af statsinkomsterna, hemställer utskottet,

6:o

att anslaget för nästkommande år å 1,000,000 kronor till anskaffande af ny rörlig materiel vid statens redan trafikerade jernvägar må anvisas att utgå å riksstaten för år 1890 utom hufvudtitlarne.

Till *fortsättning af arbetena å stambanan norr om Sollefteå* har Riksdagen, efter gemensam omröstning i enlighet med den i utskottets memorial n:o 31 föreslagna voteringsproposition, för år 1890 beviljat ett anslag af 4,000,000 kronor; och har utskottet vid punkten 1:o af sitt utlåtande n:o 27 anmält, att utskottet framdeles komme att afgifva förslag om sättet för anvisande af detta anslagsbelopp.

Kongl. Maj:t har i statsverkspropositionen föreslagit, att 1,500,000 kronor deraf måtte anvisas att utgå å riksstaten utom hufvudtitlarne och återstående 2,500,000 kronor upplånas.

Utskottet har ej ansett högre belopp än 1,400,000 kronor denna gång kunna för ifrågavarande ändamål å riksstaten anvisas. Detta belopp understiger visserligen med 100,000 kronor hvad Kongl. Maj:t ansett kunna därför af statsinkomsterna disponeras, men utskottet vill härvid erinra, att utskottet, som ansett upplåning mindre lämplig för anskaffande af rörlig materiel än för ren stambanebyggnad, af sådan anledning vid nästföregående punkt hemställt om anvisande på riksstaten af 500,000 kronor, som Kongl. Maj:t föreslagit att medelst upplåning anskaffa, och att således, vid bifall till utskottets förslag, i allt fall 400,000 kronor mindre, än Kongl. Maj:t beräknat, komme att upplånas.

Af de för åren 1887—1889 till ifrågavarande stambana beviljade tillhoppa 5,500,000 kronor hafva 3,000,000 kronor utgått å riksstaten och 2,500,000 kronor af lånta medel. Om nu af anslaget för nästa år 1,400,000 kronor utgå å riksstaten och återstående 2,600,000 kronor upplånas, blir resultatet, att ungefärligen hälften af de redan beviljade kostnadsbeloppen anskaffats utan skuldsättning.

På grund af hvad sålunda anförts hemställer utskottet,

7:o

att af det för år 1890 beviljade anslaget å 4,000,000 kronor till fortsättning af arbetena å stambanan norr om

Sollefteå 1,400,000 kronor må anvisas till utgående å riksstaten utom hufvudtitlarne.

Deremot, och då upplåning synes erforderlig för anskaffande af dels återstående 2,600,000 kronor af nyssnämnda anslag till *stambanan norr om Sollefteå* och dels de för år 1890 beviljade 1,000,000 kronor af 1886 års fond till *låneunderstöd för enskilda jernvägar*, får utskottet hemställa,

8:o

att återstående 2,600,000 kronor af anslaget för år 1890 till fortsättning af arbetena å *stambanan norr om Sollefteå* samt de af Riksdagen för år 1890 beviljade 1,000,000 kronor till *låneunderstöd* ur 1886 års fond för lån åt enskilda jernvägar må till utgående från riksgäldskontoret anvisas, att enligt Kongl. Maj:ts disposition utbetalas, och riksgäldskontoret bemyndigas att medelst försäljning af statsobligationer i mån af behof bereda erforderlig tillgång till förenämnda belopps utbetalning.

Med bifall till utskottets hemställan i dess utlåtande n:o 71 har Riksdagen beviljat *Umeå stad*, för ny reglering i följd af den staden år 1888 öfvergångna brand, dels ett anslag utan återbetalningsskyldighet å 75,000 kronor och dels ett lån å 200,000 kronor, att lyftas under år 1890.

Anslaget har utskottet ansett böra, i likhet med hvad under sistlidna år med ett dylikt anslag åt *Luleå stad* egde rum, uppföras bland diverse anslag på extra stat under sju hufvudtiteln. Beträffande sättet för anskaffande af medel till *låneunderstödet* anmälde utskottet i sitt nyss nämnda utlåtande, att utskottet framdeles komme att derom afgifva förslag.

Enligt Riksdagens ifrågavarande beslut bör lånet utgå från riksgäldskontoret, under hvars förvaltning ock samtliga dylika lån höra. Häraf torde dock ej följa, att någon upplåning bör för ändamålet beslutas, utan synes beloppet utan olägenhet kunna, i likhet med hvad år 1877 beslöts i fråga om enahanda lån åt städerna *Strömstad* och *Söderhamn*, af riksgäldskontoret utbetalas, med användande af andra befintliga tillgångar än sådana, hvilka genom upplåning anskaffats.

Vid sådant förhållande saknar utskottet anledning att beträffande sättet för ifrågavarande belopps anskaffande nu afgifva något särskildt förslag; hvilket utskottet härmed skolat

9:o

för Riksdagen anmäla.

Kongl. Maj:t har i statsverkspropositionen föreslagit, att till *förstärkande af statsverkets kassaförlagsfond* måtte afsättas 350,600 kronor.

Af statsrådsprotokollet den 12 sistlidne januari (finansplanen) inhemtas, att statsverkets kassaförlagsfond enligt 1887 års rikshufvudbok vid samma års slut utgjorde

kronor 11,376,207: 27.

Till fonden hafva vidare afsatts:

enligt riksstaten för år 1888 kronor 473,300: —

» » » » 1889 » 614,000: — » 1,087,300: —

hvadan fonden vid innevarande års utgång komme

att utgöra kronor 12,463,507: 27.

Vid flera föregående tillfällen hade af vederbörande departementschef den åsigt blifvit inför Kongl. Maj:t uttalad, att afsättningarne till kassaförlagsfonden borde, i den mån statsverkets tillgångar dertill beredde tillfälle, fortgå, intill dess denna fond nådde ett belopp af åtminstone 15,000,000 kronor. I enlighet härmed har nuvarande departementschefen hemställt om användande på sådant sätt af det öfverskott å statsregleringen, som enligt den då gjorda beräkning komme att förefinnas.

Jemväl utskottet håller före, att öfverskottet å den föreliggande statsregleringen bör till statsverkets kassaförlagsfond afsättas. Det belopp, som härför finnes disponibelt, utgör likväl, om utskottets här ofvan gjorda förslag bifallas, ej mer än 86,200 kronor; och hemställer utskottet för den skull,

10:o

att Riksdagen må, till förstärkande af statsverkets kassaförlagsfond, å riksstaten för år 1890 anvisa 86,200 kronor.

Under förutsättning af bifall till hvad utskottet här ofvan föreslagit, och om i öfrigt några på statsregleringen inverkan beslut icke vidare varda af innevarande Riksdag fattade, skulle, *utan* inberäkning bland inkomsterna af bevillning af fast egendom samt af inkomst, statsregleringen för år 1890 utfalla sålunda:

Tillgångar och inkomster:

Odisponerad öfverskott å 1886 års statsreglering och reservationer å anslag till torrläggning af vattensjuka marker

kronor 1,638,000: —

Transport kronor 1,638,000: —

	Transport kronor	1,638,000: —	
Af öfverskottet å 1888 års statsreglering	»	3,944,000: —	
Statsverkets <i>ordinarie</i> inkomster (statsutskottet utlåtande n:o 51)	»	19,985,000: —	
Statsverkets <i>extra ordinarie</i> inkomster eller bevilningar (bevilningsutskottets betänkande n:o 15):			
Tullmedlen	kronor	37,000,000: —	
Postmedlen	»	6,900,000: —	
Bevilningsafgifterna för särskilda förmåner och rättigheter	»	350,000: —	
Stämpelmedlen	»	3,700,000: —	
Bränvinstillverkningskatten	»	13,700,000: —	
Hvitbetssockertillverkningsafgiften	»	550,000: —	» 62,200,000: —
Af riksbankens behållna vinst för år 1888 (bankoutskottets memorial n:o 9)	»	1,300,000: —	
hvadan tillgångarne och inkomsterna för år 1890, med undantag af bevilningen af fast egendom samt af inkomst, uppgå till	kronor	89,067,000: —	

Utgifter:

De på *ordinarie* stat uppförda utgifterna hafva blifvit bestämda till följande belopp:

<i>Första hufvudtiteln</i> (statsutskottets utlåtanden n:is 2 och 70)	kronor	1,320,000: —
<i>Andra hufvudtiteln</i> (statsutskottets utlåtande n:o 3)	»	3,811,436: —
<i>Tredje hufvudtiteln</i> (statsutskottets utlåtande n:o 4)	»	613,800: —
<i>Fjerde hufvudtiteln</i> (statsutskottets utlåtanden n:is 5 och 5 b samt memorial n:o 56)	»	20,200,500: —
<i>Femte hufvudtiteln</i> (statsutskottets utlåtanden n:is 6 och 6 a)	»	6,159,240: —

Transport kronor 32,104,976: —

	Transport kronor	32,104,976: —	
<i>Sjette hufvudtiteln</i> (statsutskottets utlåtande n:o 7 samt memorial n:o 40)	»	4,729,767: —	
<i>Sjunde hufvudtiteln</i> (statsutskottets utlåtanden n:is 8, 58 och 69)	»	15,670,300: —	
<i>Åttonde hufvudtiteln</i> (statsutskottets utlåtande n:o 9 och memorial n:o 60 samt sammansatta stats- och lagutskottets utlåtande n:o 5)	»	11,675,978: —	
<i>Nionde hufvudtiteln</i> (statsutskottets utlåtanden n:is 10 och 59 samt memorial n:o 44)	»	<u>2,914,300: —</u>	67,095,321: —
<i>De extra ordinarie utgifter, som blifvit för år 1890 anvisade att utgå från statskontoret, utgöra:</i>			
<i>Andra hufvudtiteln</i> (statsutskottets utlåtande n:o 3)	»	75,564: —	
<i>Tredje hufvudtiteln</i> (statsutskottets utlåtande n:o 4)	»	4,500: —	
<i>Fjerde hufvudtiteln</i> (statsutskottets utlåtanden n:is 5 och 76 samt memorial n:o 56)	»	1,045,500: —	
<i>Femte hufvudtiteln</i> (statsutskottets utlåtande n:o 6 samt memorial n:o 26)	»	1,385,860: —	
<i>Sjette hufvudtiteln</i> (statsutskottets utlåtande n:is 7 och 7 a samt memorial n:o 79)	»	1,811,333: —	
<i>Sjunde hufvudtiteln</i> (statsutskottets utlåtande n:o 8 samt memorial n:o 43)	»	410,300: —	
<i>Åttonde hufvudtiteln</i> (statsutskottets utlåtande n:o 9 samt memorial n:o 60)	»	1,596,622: —	
<i>Nionde hufvudtiteln</i> (statsutskottets utlåtande n:o 10)	»	<u>1,375,000: —</u>	7,704,679. —
		kronor	<u>74,800,000: —</u>
	Transport kronor		74,800,000: —

Hvartill komma <i>dels</i> , vid bifall till utskottets här ofvan under punkten 3:o gjorda hemställan, till betäckande af brist i 1887 års statsreglering	»	Transport kronor 74,800,000: —	—
<i>dels</i> , om utskottets förslag vid punkterna 6:o och 7:o bifallas, utom hufvudtitlarne:	»	— — —	4,754,000: —
till ny rörlig materiel vid statens trafikerade jernvägar	»	1,000,000: —	—
och till stambanan norr om Sollefteå	»	1,400,000: —	2,400,000: —
<i>dels</i> , till utgående från riksgäldskontoret:			
riksdags- och revisionskostnader, aflöningar, annuiteter och räntor, efter afdrag af till riksgäldskontoret ingående ränte- och kapitalbetalningar		— — —	10,376,800: —
<i>dels</i> ock, om utskottets under punkterna 4:o, 5:o och 10:o här ofvan gjorda förslag bifallas:			
afsättning till byggnadsfonden för riksdags- och riksbankshus		250,000:	—
afsättning till inlösen af skattefrälseräntor m. m.		100,000:	—
samt till förstärkande af statsverkets kassaförlagsfond		86,200:	—
		<u>Summa kronor</u>	<u>92,767,000: —</u>
hvilket utgiftsbelopp med	»	3,700,000:	—
öfverstiger summan af de här ofvan angifna tillgångarne och inkomsterna, bland hvilka beviljning af fast egendom samt af inkomst ej beräknats ...		kronor	89,067,000: —
Utskottet hemställer alltså,			

11:o

att Riksdagen må för år 1890 åtaga sig en beviljning af fast egendom samt af inkomst till belopp af tre millioner sju hundratusen kronor; samt

12:o

att bevillningsutskottet må erhålla uppdrag att föreslå sättet, huru nämnda bevillning bör utgå.

Kongl. Maj:t har i statsverkspropositionen föreslagit, att Riksdagen må medgifva, att vid statsregleringen för år 1890 de i rikets ständers skrifvelse den 12 maj 1841 angifna grunder i afseende å dispositionen af besparingarne å hufvudtitlarne fortfarande måtte blifva gällande.

Utskottet, som ej haft något att härvid erinra, får, med hänvisning till den utredning i ämnet, som förekommer i det vid 1885 års riksdag af statsutskottet afgifna utlåtande n:o 53, hemställa,

13:o

att Riksdagen må besluta, att vid statsregleringen för nästkommande år de i rikets ständers skrifvelse den 12 maj 1841 angifna grunder i afseende å dispositionen af besparingarne å hufvudtitlarne fortfarande skola blifva gällande.

Till närmare upplysning om så väl innehållet af riksstaten för år 1890, sådan den blifvit af utskottet förslagsvis upprättad, som ock riksgäldkontorets inkomster och utgifter till 1890 års slut, jemväl sådana de blifvit af utskottet beräknade, får utskottet hänvisa till hosföljande bilagor n:is 1, 2 och 3.

Enligt bilagorna n:is 2 och 3, innefattande förslagsberäkningar öfver riksgäldskontorets inkomster och utgifter från och med den 1 innevarande maj till nästkommande års slut, utgöra riksgäldskontorets *utgifter*:

för tiden från och med den 1 dennes till inne-		
varande års slut	kronor	16,212,761: 45
samt under år 1890	»	17,505,460: —
	<u>Summa kronor</u>	<u>33,718,221: 45.</u>

Riksgäldskontorets *inkomster* åter hafva upptagits till:

under år 1889, nu befintlig behållning inbe-		
räknad	kronor	19,525,208: 38
och under år 1890	»	17,305,460: —
	<u>Summa kronor</u>	<u>36,830,668: 38.</u>

Inkomsterna och tillgångarne, den nu befintliga behållningen inberäknad, öfverstiga således utgifterna med 3,112,446 kronor 93 öre, utgörande riksgäldskontorets beräknade behållning vid 1890 års slut.

Stockholm den 13 maj 1889.

På statsutskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.

B

Riksstat 1

		Kronor.
Tillgångar och Inkomster.		
Odisponerad öfverskott å 1886 års statsreglering och reservationer å anslag till torrläggning af vattensjuka marker		1,638,000
Af öfverskottet å 1888 års statsreglering		3,944,000
Statsverkets inkomster:		
Ordinarie inkomster	19,985,000: —	
Bevillningar:		
Tullmedel	37,000,000: —	
Postmedel	6,900,000: —	
Bevillningsafgifter för särskilda förmåner och rättigheter	350,000: —	
Stämpelmedel	3,700,000: —	
Bränvinstillverkningskatt	13,700,000: —	
Hvitbetssockertillverkningsafgift	550,000: —	
Bevillning af fast egendom samt af inkomst	3,700,000: —	
Af riksbankens vinst för år 1888.....	65,900,000: —	85,885,000
		1,300,000
	Transport	92,767,000

1.

1890.

				Kronor.	ö.
Utgifter.					
betäckande af brist i 1887 års statsreglering				4,754,000	—
ifter för år 1890:					
tt utgå från Statskontoret:					
	<i>Ordinarie.</i>	<i>Extra.</i>	<i>Summa.</i>		
Första hufvudtiteln	1,320,000: —	— —	1,320,000: —		
Andra dito	3,811,436: —	75,564: —	3,887,000: —		
Tredje dito	613,800: —	4,500: —	618,300: —		
Fjerde dito	20,200,500: —	1,045,500: —	21,246,000: —		
Femte dito	6,159,240: —	1,385,860: —	7,545,100: —		
Sjette dito	4,729,767: —	1,811,333: —	6,541,100: —		
Sjunde dito	15,670,300: —	410,300: —	16,080,600: —		
Åttonde dito	11,675,978: —	1,596,622: —	13,272,600: —		
Nionde dito	2,914,300: —	1,375,000: —	4,289,300: —		
n hufvudtitlarna:					
ill fortsättning af stambanan norr om Sollefteå	— —	1,400,000: —	1,400,000: —		
ll ny rörlig materiel vid statens trafikerade jernvägar	— —	1,000,000: —	1,000,000: —		
	Summa 67,095,321: —	10,104,679: —	— —	77,200,000	—
			Transport	81,954,000	—

	Kronor.
Transport	92,767,000
Summa	92,767,000

	Kronor.	ö.
Transport	81,954,000	—
<i>t utgå från riksgäldskontoret:</i>		
Riksdags- och revisionskostnader, aflöningar, annuiteter och räntor, efter afdrag af till riksgäldskontoret ingående ränte- och kapitalbetalningar, förslagsvis	10,376,800	—
sättning till byggnadsfonden för riksdags- och riksbankshus	250,000	—
sättning till inlösen af skattefrälseräntor m. m.	100,000	—
U förstärkande af statsverkets kassaförlagsfond	86,200	—
Summa	92,767,000	—

Förslagsberäkning öfver Riksgäldskontorets Inkomster oc

		Kronor.
Riksgäldskontorets kassabehållning den 1 maj 1889	2,457,716: 63	
Kapitalfordran för tillsvidare förräntade medel:		
emot uppköpta obligationer	561,000: —	
» revers och depositionsbevis	1,750,000: —	2,311,000: —
Hos utländska bankirhus inestående eller anvisade medel, £ 187,083: 12.11, afsedda för ökad amortering den ¹⁵ / ₆ 1889 af 1878 års lån, efter 18 kr. 16 öre för ett £	3,397,439: 01	8,166,155
Inkomster:		
Kapital- och ränteinbetalningar å till vissa bestämda föremål anvisade låneunderstöd	1,908,300: —	
Afbetalningar å lån till undsättningar inom Kronobergs och Kalmar län i anledning af 1868 års missväxt	1,120: —	
Ränta å den utbetalda delen af 1885—1889 års anslag för odlingslånefonden	65,000: —	
Genom förräntande af inestående behållningar	30,000: —	2,004,420
<i>Ersättning af statsverkets medel:</i>		
Enligt riksstaten för år 1889 riksgäldskontoret tillkommande anslag för be- stridande af riksdags- och revisionskostnader, afföningar, annuiteter och räntor m. m.	10,855,000: —	
efter afdrag af godtgjorda	6,500,000: —	4,355,000: —
För lemnad kassaförstärkning	2,000,000: —	
» utbetaldt lån till tomtreglering i staden Luleå	100,000: —	6,455,000
	Transport	16,625,575

o 2.

gifter från och med den 1 Maj 1889 till samma års slut.

		Kronor.	ö.
Utgifter:			
<i>riksdags- och revisionskostnader samt aflöningar m. m.</i>			
Riksdags- och revisionskostnader	200,000: —		
Kostnader för Riksdagens hus	6,000: —		
» » » bibliotek	1,823: 11		
Löner, arfvoden och expenser vid Riksgälds- kontoret	41,000: —		
Löner å indragnings- och pensionsstat vid dito	9,037: 39		
Aflöning, resekostnad och expenser för Justitie- ombudsmannen och hans expedition	16,462: 50	274,323: —	
<i>annuiteter och räntor:</i>			
Till Hans Maj:st Konungen	300,000: —		
Anslag till ränta och amortissemang:			
för 1860 års lån emot premie- obligationer	146,500: —		
för 1875 års lån emot 4 $\frac{1}{2}$ % oblig.	886,323: 78		
» 1878 » » » 4% »	933,231: 39		
» 1880 » » » 4% »	2,243,340: —		
» 1886 » » » 3 $\frac{1}{2}$ % »	893,161: 11		
» 1888 » » » 3% »	471,111: 11		
	Kr. 5,573,667: 39		
Anslag till ränta å 1887 års lån emot 3 $\frac{9}{10}$ % obligationer	514,476: —	6,088,143: 39	
Ränta å medgifven och beräknad, men ännu icke verkställd upplåning	75,000: —		
Ränta å gamla 5%-lånet å Konung Carl XIII:s hemgiftskapital samt å Göta kanals repara- tionsfond	13,138: 20	6,476,281: 59	6,750,604 59
		Transport	6,750,604 59

	Kronor.
Transport	16,625,575
<i>Upplåning:</i>	
Vid 1888 års riksdag beräknad, återstående upplåning för samma och föregående år	11,552,496: 38
Vid dito dito medgifven dito för år 1889:	
för fortsättning af arbetena å stambanan genom öfre Norrland	500,000: —
för låneunderstöd till enskilda jernvägar	1,000,000: —
	Kr. 1,500,000: —
för betäckande af den för år 1889 till utgående från riksgäldskontoret beräknade utgift för odlingslånefonden	830,000: —
	2,330,000: —
	Kr. 13,882,496: 38
<i>Tillkommer:</i>	
för konvertering af 1872 års lån	18,014,900: —
» dito af en del af 1878 års lån genom ökad utlottning utöfver amorteringsplanen: £ 236,460	4,294,113: 60
	22,309,013: 60
eller tillsammans upplåning	Kr. 36,191,509: 98
som minskas med redan verkställd upplåning:	
för influten valuta genom sålda	
3 ¹ / ₂ % obligationer af år 1886	2,222,222: 22
3 ⁶ / ₁₀ % » » » 1887	8,269,490: —
3 % » » » 1888	22,113,173: 36
	32,604,885: 58
samt från jernvägshypoteksfonden återförda	686,991: 66
	33,291,877: 24
	2,899,632
Summa kronor	19,525,208

	Kronor.	ö.
Transport	6,750,604	59
Genom utlottning ökad amortering den $1\frac{1}{2}\%$ 1889 af 1878 års statslån, £ 236,460, efter 18 kr. 16 öre för ett £	4,294,113	60
Köpeskillingar för försålda mindre kronolägenheter	66,634	35
Vid 1879 års riksdag till utgående från riksgäldskontoret anvisadt anslag å högst 4,000,000 kronor för inköp af Hallsberg—Motala— Mjölby jernväg, återstoden	730:	31
Vid 1885 års riksdag till utgående under år 1887 anvisade medel, 2,350,300 kronor, för jernvägens mellan Hudiksvall och Näsvisen inköp, ombyggnad och utsträckning till norra stambanan vid Ljusdal, återstoden	7,124:	07
Vid 1888 års riksdag till utgående från riksgäldskontoret under år 1889 anvisade medel till fortsättning af arbetena å stam- banan genom öfre Norrland	500,000:	—
	507,854	38
<i>ineunderstöd för enskilda jernvägar:</i>		
Ur 1881 års fond för år 1886 anvisade 1,000,000 kronor, återstoden	3,802:	06
Ur 1886 års fond för år 1889 anvisade dito dito	858,889:	—
	862,691:	06
Vid 1884 års riksdag till mellersta Hallands jernvägsaktiebolag för år 1886 anvisade	516,668:	—
Vid 1886 års riksdag till Göteborg—Hallands jernvägsaktiebolag för år 1888 anvisade	1,034,000:	—
	1,550,668:	—
	2,413,359	06
<i>id 1883 års riksdag anvisade medel till understödjande af odling af sankatrakter:</i>		
Återstoden af 1887 års anslag, 821,695: 47	521,695:	47
1888 års anslag	1,000,000:	—
efter afdrag af för sistnämnda år beräknade, till kongl. statskontoret inflytande annuiteter å odlingslån	171,500:	—
	828,500:	—
1889 års anslag	1,000,000:	—
efter enahanda afdrag	170,000:	—
	830,000:	—
Beräknad behållning vid 1889 års utgång	2,180,195	47
	3,312,446	93
Summa kronor	19,525,208	38

B

Förslagsberäkning öfver Riksgäldskontoret

	Kronor
Beräknad behållning vid 1890 års början	3,312,446
Inkomster:	
Kapital- och ränteinbetalningar å till vissa bestämda föremål anvisade låne- understöd	2,305,600: —
Afbetalningar å lån till undsättningar inom Kronobergs och Kalmar län, i anledning af 1868 års missväxt	1,120: —
Ränta å 1885—1890 års hela anslag för odlingslånefonden	167,800: —
	2,474,520
<i>Ersättning af statsverkets medel:</i>	
Motstående för år 1890 upptagna riksdags- och revisionskostnader, aflöningar m. m., äfvensom annuiteter å de fonderade lånen samt räntor å öfrig statsskuld	12,851,320: —
efter afdrag af den för Riksgäldskontoret under samma tid beräknade inkomst af ränte- och kapitalinbetalningar	2,474,520: —
	10,376,800
<i>Vid 1889 års Riksdag medgifven upplåning:</i>	
För stambanan norr om Sollefteå	2,600,000: —
Till låneunderstöd för enskilda jernvägar	1,000,000: —
	3,600,000
<i>Upplåning till betäckande af motstående utgifter från odlingslånefonden</i>	<i>854,140</i>
	Transport 20,617,900

3.

Inkomster och Utgifter år 1890.

			Kronor.	ö.
Utgifter:				
<i>Riksdags- och revisionskostnader samt aflöningar:</i>				
Riksdags- och revisionskostnader	500,000:	—		
Kostnader för Riksdagens hus	12,000:	—		
» » » bibliotek	2,000:	—		
Löner, arfvoden och expenser vid riksgäldskontoret	64,907:	50		
Löner på indragnings- och pensionsstat vid dito	15,492:	50		
Aflöning, resekostnad och expenser för justitieombudsmannen och hans expedition	21,800:	—	616,200:	—
<i>Skuldtitel och räntor:</i>				
Till H. M. Konungen			300,000:	—
<i>Anslog till ränta och amortissemang:</i>				
för 1860 års lån emot premieobligationer	<i>Kapital.</i>	<i>Ränta.</i>		
	141,111:	11	151,888:	89
för 1875 års lån emot 4 $\frac{1}{2}$ % oblig.	236,260:	—	1,554,976:	56
» 1878 » » 4 % »	255,692:	80	591,463:	94
» 1880 » » 4 % »	1,089,000:	—	4,464,900:	—
» 1886 » » 3 $\frac{1}{2}$ % »	160,000:	—	1,739,966:	67
» 1888 » » 3 % »	85,333:	33	800,000:	—
	<u>Kr. 1,967,397:</u>	<u>24</u>	<u>9,303,196:</u>	<u>06</u>
			11,270,593:	30
Anslog till ränta å 1887 års lån emot 3 $\frac{1}{10}$ % obligationer			514,476:	—
Ränta å medgifven och beräknad, men ännu icke verkställd upplåning			135,000:	—
Ränta å gamla 5 %-lånet, å Konung Carl XIII:s hemgiftskapital samt å Göta kanals reparationsfond			15,050:	70
			<u>12,851,320:</u>	<u>—</u>
			Transport	12,851,320

	Kronor.
Transport	20,617,906
Summa kronor	20,617,906

		Kronor.	ö.
	Transport	12,851,320	—
<i>Vid 1888 års riksdag anvisade medel för odlingslånefonden:</i>			
1890 års anslag	1,000,000: —		
efter afdrag af för sistnämnda år beräknade, till kongl. stats-			
kontoret inflytande annuiteter å odlingslån	145,860: —	854,140	—
<i>Vid 1889 års riksdag till utgående från riksgäldskontoret under år 1890 an-</i>			
<i>visade utgifter:</i>			
Till fortsättning af arbetena å stambanan norr om Sollefteå...	2,600,000: —		
Tomtregleringslån åt Umeå stad	200,000: —	2,800,000	—
ån ur 1886 års fond för enskilda jernvägar, 5,000,000 kronor,		1,000,000	—
för år 1890 anvisade		3,112,446	93
eräknad behållning vid 1890 års slut			
	Summa kronor	20,617,906	93